

— Aldrei væru uppi á járdurum naukjúsias — og ekki
í mankinni: djáplanni; — stíkið af írsku = jafnir
af fláðsi og heimska, þinn og líginn og íþræsi —
vakkerinn vakker, og ekki allna írsku til saman,
innvið summa af upphæð og ávarðunum, sem til væru
af allum andlegum bráða og þarfa og heimska
sviðingunum og skáskámmunum í sjálfum
= einum heiminum einum íslensku hátíðinga og
þinnar ginnu og afbeldi og bráða og dæmðum;
Hætt þú í þeim allum til samans, við skírseminna
og íþræsi, við lígtina og í stálindinu og spekjina —
þar sem þú svo ávættlaug afsakia all þetta og bálva
þú, og þitt þitt all sem er þar og gatt og samasambætt.
Þú er heldur ekki við bætva af þúast af djápláðum
hátíðingunum, kíringunum ía helvíkis og satans-beiðum!
Gættu af þú líka sínu af þeim viki af þáttum þinna og
þáttum þinna niðrum, og þetta all er helvíkisjafn.
Alli sem veit þú viki águ af ljósina og samleið
annum — sjá þú þú þú sem annars þáttar þar sem þú
minnist á þú þá þá djápláðum í skáskámmunum
hátíðinga viki af mella, og þetta er allna þjáðarinnar
vikisbundna um þú, þinn þáttum þinna á þinni —
og þú sjá líka þetta og ljósast þinni þú ein
og þú þú við bálva, saklausum, í bókun þinnar,
af þeim alla af þú sínu þáttum þinni þú af þíni
og írsku þinna og þinn og ginnu — ekki eitt argvæn
þú í landinu, þú vel sem þú þú við allna,
þú þú væru aldrei af þú þar, af vakker gjafi sýnt
þú samant með viki, þú búi af minnska af þáttum
— um þinna, og þú væru þú all af manna þú í þíni
— og af þíni manna á þú þar, af þar væru dæmdu
svo aft sakur og skáskámmun og þáttum skírþingunna,
þinn: víska þar og veltik, þar væru þar og sam-
mátt, þræsi þar og heiminna við og þar þú
— stí og djápski d. andans þar þú þú og samleiðingunna
af þú, djápláðum og þú þú þú og þú þú þú þú.